

[Bomholt.]

var sidste bogstav i alfabetet; det læres såvidt vides endnu i skolerne.

Det for mig afgørende er imidlertid dette: en meget væsentlig begrundelse for retskrivningsreformens gennemførelse var ønsket om at rykke nærmere sammen med de øvrige nordiske nationer. Nu er det således, at såvel Norge som Sverige har å sidst i alfabetet. Vi vil i fremtiden få et stigende antal fællesnordiske publikationer, og det vil, synes jeg, være af stor værdi at have en fælles norm. De nordiske lande er som bekendt de eneste lande, der har et bolle-å, og en smule praktisk skandinavisme er her ønskelig. Lad os vælge den løsning, som set i et længere perspektiv er den naturlige nordiske løsning, og som i lighed med alle andre iøvrigt bevarer det latinske alfabets begyndelse i dets klassiske renhed.

Hertil kommer en række hensyn af praktisk natur. Et meget stort antal håndbøger og leksika har å sidst. Vore børn skulle, hvis brevet til damen ophejses til cirkulære, lære bogstaverne i en „ÅAB“, fordeles i klasserne Å, A, B, og også for rigsdagen har det en virkning; jeg tænker bl. a. på valgloven; det største parti vælger første bogstavbetegnelse. Vil det sige, at socialdemokratiet tiltænkes liste Å: stem på liste Å! — venstre liste A: stem på liste A! og skal de konservative rykke ned fra det høje C til venstres aflagte B? Har ministeren forhandlet med den højtærede indenrigsminister derom, eller påtænker ministeren at forhandle med rigsdagen om det? Jeg ville synes, at et stænk af konservatisme på dette område ville være på sin plads, og selvom visse biblioteker og institutioner, der har benyttet en anden katalogiseringsform ved at føje bolle-å'et ind i rækken af dobbelt-a'er først i alfabetet, får visse overgangsvanskeligheder, vil det være rigtigst at fastholde det nordiske perspektiv. Det, som er muligt i Norge og Sverige, må også være muligt her.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Det, som det ærede medlem hr. Bomholt har rettet et spørgsmål til mig om, er dette, hvorvidt jeg agter at placere bogstavet å, det såkaldte bolle-å, som første bogstav i alfabetet, og, som han siger, således ændre hidtidig praksis. Jeg vil gerne indledningsvis bemærke, at jeg personlig altid har været og er en modstander af bolle-å'et i dansk retskrivning. Det er imidlertid indført ved

Hartvig Frischs retskrivningsændring af 22. marts 1948. Praktisk havde det jo nok været, om man straks samtidig med at indføre et nyt bogstav i alfabetet havde taget bestemmelse om, hvor i bogstavrækken man efter de nye retskrivningsregler ville placere dette bogstav; ja, jeg vil sige endnu mere, jeg mener, at når man indfører et nyt tegn i alfabetet, bør man også samtidig bestemme dets plads i alfabetet. Retkrivningsbekendtgørelsen indeholder imidlertid ikke noget herom. Der blev derimod af ministeren nedsat et udvalg med den opgave at forestå udarbejdelsen af en ny udgave af den danske retskrivningsordbog på grundlag af de nugældende bestemmelser. Ved udvalgets nedsættelse er det tilkendegivet medlemmerne, at ministeren overlod spørgsmålet om placeringen af bolle-å, stort og lille å, i bogstavrækken til udvalgets afgørelse. I sin indstilling til ministeriet har udvalgets flertal udtalt, at å-tegnet ønskes anbragt forrest i alfabetet. Udvalgets indstilling har derefter været forelagt lærerorganisationernes samarbejdsudvalg, og de tilslutter sig dette ønske, idet samarbejdsudvalget udtrykkeligt udtaler, at det anbefaler, at å, stort og lille, anbringes forrest i alfabetet. Efter at der i sommer var rejst tvivl om den helt nøjagtige placering af å'et ved dets anbringelse i begyndelsen af alfabetet, har ministeriet indhentet en ny erklæring fra retskrivningsordbogsudvalget om spørgsmålet om å'ets anbringelse, og udvalget har i sit svar fastholdt, at tegnets plads bør være den første i alfabetet.

Der er i de sidste dage indkommet en henvendelse til ministeriet med argumenter for å'ets placering i alfabetet som sidste bogstav. Denne henvendelse har jeg nu bedt ordbogsudvalget tage stilling til. Det forekommer mig rimeligt, at udvalget undersøger, om der fra de protesterendes side er fremført argumenter, man ikke tidligere havde været opmærksom på. Desuden forstår jeg, at der også eksisterer en uenighed, som ganske vist ikke vedrører denne sag, men dog en uenighed, mellem ordbogsudvalget og stednavneudvalget, som de to udvalg først bør løse. Når det kommer til stykket, er det altså retskrivningsordbogsudvalget, som i sagen om bolle-å'ets anbringelse har den endelige afgørelse. Som jeg begyndte med at sige, er spørgsmålet om stort eller lille bolle-å's placering overladt til udvalgets afgørelse. Dette skete i